

hatást gyakorló élményeket vizsgálja, nem a társadalmi harcot és közösségi problémákat tematizálja, s hogy a jelen társadalmi háttere csak elmosódottan van jelen a szövegben. Ezekben a bírálatokban tehát számos olyan szempont tért vissza, mely a viszonyítási ponttá emelt *Az őz* esetében is felmerült, s mely a poétikai kérdéseket a hiteles valóságábrázolás megvalósításának kontextusában, illetve annak alárendelve tárgyalta. Mindezek ellenére elmondható, hogy már a korabeli irodalomkritika is felismerte, hogy Szabó Magda két regénye – melyeknek értéke az ideológiai nyomás megszűnését követően is maradandónak bizonyult – a huszadik századi magyar irodalom alakulástörténetének jelentős és megkerülhetetlen művei közé tartozik.

